

د افغانستان اسلامي امارت د ارشاد، حج او اوقافو وزارت د مساجدو د ارشاد او انسجام ریاست د ارشاد او دعوت آمریت د خطبو د تنظیم عمومي مدیریت

د جمعې ورځ، د خطبې لارښود مؤرخ ۱۴۴۳/۱۲/۲۳ هجری قمری مطابق: ۳۱/۴/۱۴۰۱ هجری شمسی

د اسلامي تعلیماتو په رڼا کې د اولادونو روزنه

الحمد لله الذي أنعم علينا بنعمة الأولاد، وأمرنا أن نبصّرهم طريق السعادة والرشاد، والصلاة والسلام على سيدنا محمد خير العباد، وعلى آله وصحبه الى يوم التناد، أما بعد :

قال الله سبحانه وتعالى: { يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قُوا أَنْفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ عَلَيْهَا مَلَائِكَةٌ غِلَظٌ شِدَادٌ لَا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ } {التحريم: (۶)}

وقال رسول الله - صلى الله عليه وسلم - : (إِذَا مَاتَ الْإِنْسَانُ انْقَطَعَ عَنْهُ عَمَلُهُ إِلَّا مِنْ ثَلَاثَةٍ إِلَّا مِنْ صَدَقَةٍ جَارِيَةٍ أَوْ عِلْمٍ يُنْتَفَعُ بِهِ أَوْ وَالدِّ صَالِحٍ يَدْعُو لَهُ). رواه مسلم

درنو حاضرینو!

یقیناً اولاد یوه الهي ډالی ده او د ژوندانه بنایست دی او د انسان د زړه میوه ده او د انسان د سترگو یخوالی دی. او د اولاد نعمت هغه وخت بشپړیږي چې د دوی په روزنه او تعلیم کې په ښه وجه اقدام وشي او نیک او صالح اولاد ټولني ته وړاندې شي او ټول د دردناک عذاب څخه وژغورل شي.

اولاد د مور او پلار په غاړه کې امانت دی او دمور او پلار څخه به ددې امانت په اړه پوښتنه کېږي. د اولاد په روزنه او تربیت کې کوتاهي نه جبرانیدونکې خطا ده. کور د اولاد لپاره لومړۍ مدرسه ده او داساس هغه لومړنۍ څښتنه ده چې ټولنه ورباندې بنا ده. که چیرې ماشوم ته سمه او شرعي روزنه ورکړل شوه ، ټولني ته به صالح او روغ انسان تقدیم شي خو که چیرې د ماشوم روزنې ته پاملرنه ونه شي ، ټولني ته به مریض او نیم گړی انسان وړاندې شي. د صبا ورځې ټولنه د نن ورځ ماشومانو څخه تشکیلېږي.

د ټولني او جامعي نیکبختي او بدبختي د اولاد په تربیه پوری تړل ده؛ ځکه د نن ورځ ماشومان د صبا ورځې لویان دي. د نیکي او په شرعي حدودو ولاړې کورنۍ څخه ټولني ته مهربانه، تقوا داره او روغ رهبران او اعضاء وړاندې کېږي.

د اسلام په مقدس دین کې د اولاد سالمه روزنه ځکه مهمه ده چې داسلامي امت آینده ورپوری تړلی ده. د اولاد په روزنه کې تقصیر په ټولنه کې د ډول ډول اخلاقي پستیو او ناوړه کارونو د راتوکیدو باعث گړخي چې اصلاح یې خورا مشکل کاردی. حجة الاسلام امام غزالي رحمه الله د اولاد د تربیې په اړه داسې لیکلي دي: (اعلم أن الطريق في رياضة الصبيان من أهم الأمور وأوكدها والصبيان أمانة عند والديه وقلبه الطاهر جوهره نفيسة سانحة خالية عن كل نقش وصورة وهو قابل لكل ما نقش ومائل إلى كل ما يمال به إليه فإن عود الخير وعلمه نشأ عليه وسعد في الدنيا والآخرة وشاركه في ثوابه أبوه وكل معلم له ومؤدب وإن عود الشر وأهمل إهمال البهائم شقي وهلك وكان الوزر في رقبة القيم عليه والوالي له) [إحياء علوم الدين]

ترجمه: پوهه شه چې د کوچنيانو تربيه كول د خورا مهمو او ضروري كارونو څخه ده او ماشومان د خپل مور او پلار سره امانت دي؛ د ماشوم پاك زړه ډير سپيڅلی او ساده جوهر دی، د هر ډول نقش او انځور څخه خالي وي او د هر ډول نقش لپاره چمتو وي او هرې خوا ته يې چې څوك گرځوي او اړوي، ميلان كوي او گرځي، كه چيرې په نيكيو عادت كړای شو او نيكي ورته وښودل شوه، په نيكي لويږي او په دنيا او آخرت كې به نيكبخته وي او په دې نيكبختۍ كې به مور او پلار، هر معلم او هر ادب وركوونكي ورسره شريك وي او كه چيرې په شر باندي عادت كړای شو او يا دڅارويو په څير ورته هيڅ ډول توجه ونه شوه، بد بخته به شي او هلاك به شي او گناه به يې د سرپرست په غاړه وي.

د مور او پلار ديني وجيبه ده چې د اولاد ديني تربيه، اخلاقي تربيه، عقلي او روحي تربيه او جسمي تربيه او روزنه وكړي.

د اسلام په مبارك دين كې د اولاد تربيه د هغه په غوږ كې د آذان له وخته شروع كيږي او هر مور او پلار وظيفه لري چې خپل بچي ته له وړوكتوب څخه ديني روزنه وركړي او هغه آداب او اخلاق ورته ورنښايي چې له امله د ماشوم په زړه او دماغ كې د الله تعالى او دهغه دمحبوب پيغمبر صلی الله عليه وسلم مينه او محبت ځای ونيسي او كله چې د ماشوم په زړه كې د الله تعالى او دهغه د پيغمبر محبت پريوزي بيا په دين او دنيا كې ټول كارونه ورته اسانېږي او په اجتماع كې خيرخواه انسان جوړېږي.

په قرآن كريم كې او نبوي احاديثو كې د اولاد د تربيه په برخه كې بې شميره دلائل موجود دي.

څومره چې اسلام دا اولاد روزنې ته اهميت وركړی دی، بل هيڅ دين هغومره اهميت نه دی وركړی.

درسول الله صلی الله عليه وسلم بې شميره لارښوونې د اولاد او ماشومانو د پالنې لپاره بيلگې وې.

د اولاد روزنه په قرآن كريم كې:

الله جل جلاله پيغمبران او هغه نيكان بندگان چې هميشه يې د خپل اولاد په روزنه كې هلې ځلې كړې دي ستايلي دي، د بيلگې په توگه كله چې اسماعيل عليه السلام ته وگورو، نو ده خپلې كورنۍ او اولادونو ته د لمانځه اداء كولو او زكات وركولو امر كاوه او په خپله هم د الله تعالى يو خوښ بنده ؤ او ابراهيم خليل الله هم خپل زوی ته د الله په حكمنو د استقامت او ثبات امر كاوه او لقمان حكيم خپل زوی له شرك څخه منع كاوه او نصيحت يې ورته كاوه چې د مور او پلار حق بايد اداء كړي او الله تعالى په پټه او ښكاره د خپلو عملونو څارونكي وگڼي او په لمانځه او د دين په امر ثابت و اوسي، د الله په بندگانو ځان لوی ونه گڼي او د دوی حقونه په نظر كې وساتي، چې دا ټول هغه اصول دي چې بايد اولاد پرې وروزل شي

او كه څوك په دې اصولو عمل وكړي په حقيقت كې يې د الله له عذاب څخه خلاص كړ او د الله د نعمت څخه برخمن شو او څوك چې له دې اصولو تجاوز وكړي تر پوښتنې لاندې راځي او څوك چې د ماشومتوب په وخت كې د خپلو اولادونو په روزنه كې غفلت او بې پروايي وكړي، نو ده خپل ځان په بوداتوب كې د خپل اولاد له خدمت او نيكي څخه محروم كړ او داسې اولاد نه ده په درد خوري نه د كورنۍ.

الله جل جلاله د اولاد د روزنې او تربيت په اړه داسې حكم كړی دی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قُوا أَنفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ عَلَيْهَا مَلَائِكَةٌ غِلَظٌ شِدَادٌ لَا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ﴾ {التحريم: (۶)}

ترجمه: ای مؤمنانو! خپل ځانونه او خپله کورنۍ (بنځه او اولادونه) له هغه اورنه وژغورئ چې د هغه د سون توکي به انسانان او تیري وي چې پر هغه به غوسه ناکې سخت زړه والا پرېنتې موظفې وي چې هیڅکله به د الله له حکم څخه سر نه غروي او هر امر چې ورته کیږي هغه په ځای راوړي .

وروي أن عمر قال حين نزلت : يارسول الله نقي أنفسنا فكيف لنا بأهلينا؟ فقال عليه الصلاة والسلام : تنتهون عما نهاكم الله عنه وتأمروهن بما أمركم الله به فيكون ذلك وقاية بينهن وبين النار». روح المعاني

ترجمه: کله چې دا آیت نازل شو حضرت عمر رضي الله عنه وفرمايل ای رسول الله! مونږ به ځانونه له اور څخه وساتو خو کورنۍ او اولادونه څنگه وساتو؟

پیغمبر علیه السلام ورته وفرمايل: هغوی د هغه څه نه وساتئ چې تاسو ور څخه الله تعالی منع کړي یاست او هغوی ته په هغه څه امر وکړئ چې تاسو ته پری الله تعالی امر کړی دی، په دې کار سره دوی له اور څخه ژغورل کیږي.

الله تعالی د حضرت لقمان علیه السلام د خپل زوی د روزنې اصول داسې بیانوي : {وَإِذْ قَالَ لُقْمَانُ لِابْنِهِ وَهُوَ يَعِظُهُ يَا بُنَيَّ لَا تُشْرِكْ بِاللَّهِ إِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ، وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حَمَلَتْهُ أُمُّهُ وَهْنًا عَلَى وَهْنٍ وَفِصَالُهُ فِي عَامَيْنِ أَنْ اشْكُرْ لِي وَلِوَالِدَيْكَ إِلَيَّ الْمَصِيرُ، وَإِنْ جَاهَدَاكَ عَلَى أَنْ تُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا وَصَاحِبُهُمَا فِي الدُّنْيَا مَعْرُوفًا وَاتَّبِعْ سَبِيلَ مَنْ أَنَابَ إِلَيَّ ثُمَّ إِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ فَأُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ، يَا بُنَيَّ إِنَّهَا إِنْ تَكُ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِنْ خَرْدَلٍ فَتَكُنْ فِي صَخْرَةٍ أَوْ فِي السَّمَاوَاتِ أَوْ فِي الْأَرْضِ يَأْتِ بِهَا اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ لَطِيفٌ خَبِيرٌ، يَا بُنَيَّ أَقِمِ الصَّلَاةَ وَأْمُرْ بِالْمَعْرُوفِ وَانْهَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأَصْبِرْ عَلَى مَا أَصَابَكَ إِنَّ ذَلِكَ مِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ، وَلَا تُصَعِّرْ خَدَّكَ لِلنَّاسِ وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ، وَاقْصِدْ فِي مَشْيِكَ وَاعْضُضْ مِنْ صَوْتِكَ إِنَّ أَنْكَرَ الْأَصْوَاتِ لَصَوْتُ الْحَمِيرِ} لقمان: (۱۳ - ۱۹)

ترجمه: او کله چې وویل لقمان علیه السلام خپل زوی ته او هغه ته یې پند ورکاوه هغه ته یې وویل ای زما زویه! مه نیسه شریک ته د الله سره، بېشکه شریک خورا لوی ظلم دی او امر کړی مونږ انسان ته د هغه د مور او پلار په اړه، ځکه مور یې د کمزورۍ له پاسه په کمزورۍ کې له ځان سره بار کړی و او له تي نه د هغه جلا کول دي په دوه کلونو کې، نو ځکه مونږ ورته امر کړی دی چې زما شکر وکړه او د مور او پلار شکر پر ځای کړه، همدا ما ته ستاسو راگرځیدل دي او که هغوی کوښښ وکړي چې له ما سره هغه څه شریک کړي چې ستا په پوهه کې نه راځي، نو خبره یې مه مننه او په دنیوي ژوند کې ورسره ښه غوره ملتیا وکړه او د هغه چا په لاره ولاړ شه چې ما ته یې رجوع کړې ده، ستاسو ټولو راتگ ماته دی، نو زه به مو هغه کړنې په مخ کې کیږدم چې تاسې کولی. ای زما زویه! که د اوري دانې په اندازه کوچنی عمل د ډیرې لویې ډبرې په منځ یا د اسمانونو او یا د ځمکې په کوم لرې کڼج کې وي، الله به هغه راو باسي. بې له شکه چې الله پاک ډیر ښه

لیدونکی او له هر څه ښه خبر دی. ای زما زویه! لمونځ اداء کړه او امر وکړه په نیکی او منع وکړه له بدۍ او صبر وکړه پر هغه څه چې رسیدلي دي تا ته، بېشکه دا له مهمو کارونو څخه دی او له خلکو څخه مخ مه اړوه او مه څه ته په زمکه کې په خیال او کبر سره، بېشکه الله نه خوښوي هر تکبر کوونکی فخر کوونکی او په خپل تگ کې مینځنی حال غوره کړه او ټیټ کړه له غر ستا، بېشکه ډیر بد له غرونو خامخا غږ د خرو دی .

الله تعالی د اسماعیل علیه السلام د اولاد د روزنې بیلگې مونږ ته بیانوي او دهغه صفت کوي: {وَكَانَ يَأْمُرُ أَهْلَهُ بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ وَكَانَ عِنْدَ رَبِّهِ مَرْضِيًّا} مریم: (۵۵)

ترجمه: اسماعیل علیه السلام به خپلې کورنې (بنځه او اولاد) ته په لمانځه باندې امر کولو او په زکات به یې ورته امر کولو او دخپل رب په نزد ډیر خوښ بنده و.

د اولاد روزنه په نبوي احاديثو کې:

په نبوي احاديثو کې د اولاد په روزنه زيات تاکيد شوی دی او خپله رسول الله صلی الله عليه وسلم د انسانیت لومړنی مربي او روزونکی ؤ او ددې امت د غوره خلکو صحابه کرامو ته يې هر ډول روزنه ورکړې وه او د روزنې هغه معيارونه يې مونږ ته را معرفي کړي دي چې د بشریت په ټول تاريخ کې ساری نه لري. پيغمبر عليه السلام د روزنې او تربيت مثالي شخصیت ؤ.

وعن عبدالله بن عمرو رضي الله عنهما : أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: «مُرُوا أَوْلَادَكُمْ وَ هُمْ أَبْنَاءُ سَبْعِ سِنِينَ، وَاضْرِبُوهُمْ عَلَيْهَا وَ هُمْ أَبْنَاءُ عَشْرٍ، وَفَرَّقُوا بَيْنَهُمْ فِي الْمَضَاجِعِ» رواه ابوداود

ترجمه: له عبدالله بن عمرو رضي الله عنهما څخه روایت دی چې رسول الله صلی الله عليه وسلم وفرمايل: خپلو اولادونو ته مو په لمانځه امر وکړئ په داسې حال کې چې دوی اوه کلن وي او د لمانځه په پرېښولو دوی ووهئ په داسې حال کې چې دوی لس کلن وي او د خوب ځای يې هم ور بيل کړئ .

په یو بل حدیث شریف کې رازي: وعن ابن عباس رضي الله عنهما قال : قال رسول الله صلى الله عليه وسلم : «يَا غُلَامُ إِنِّي أُعَلِّمُكَ كَلِمَاتٍ : أَحْفَظِ اللَّهَ يَحْفَظَكَ، أَحْفَظِ اللَّهَ تَجِدْهُ تُجَاهَكَ، إِذَا سَأَلْتَ فَاسْأَلِ اللَّهَ، وَإِذَا اسْتَعْنَيْتَ فَاسْتَعِنْ بِاللَّهِ . وَاعْلَمْ أَنَّ الْأُمَّةَ لَوِاجَتْ مَعَتَ عَلَى أَنْ يَنْفَعُوكَ بِشَيْءٍ لَمْ يَنْفَعُوكَ إِلَّا بِشَيْءٍ قَدْ كَتَبَهُ اللَّهُ لَكَ، وَ لَوِاجَتْ مَعُوا عَلَى أَنْ يَضُرُّوكَ بِشَيْءٍ لَمْ يَضُرُّوكَ إِلَّا بِشَيْءٍ قَدْ كَتَبَهُ اللَّهُ عَلَيْكَ، رُفِعَتِ الْأَقْلَامُ، وَجَفَّتِ الصُّحُفُ» رواه الترمذي

ترجمه: له ابن عباس رضي الله عنهما څخه روایت دی وايي: : يوه ورځ د نبی کریم صلی الله عليه وسلم شا ته په سپرلی سپور وم او ده راته وفرمايل : ای بچپه ! د څو خبرو ښودنه درته کوم (هغه یاد ولره): الله تعالی د خپل ځان ساتونکی وگڼه ، ترڅو تا وساتي ، الله يادوه ، کله چې د ستونزې سره مخ شې ، نو الله به د خپل ځان په وړاندې ومومي ، کله چې څه غواړې د الله نه يې غواړه او کله چې د مرستې ضرورت ؤ د الله نه يې غواړه او پوه شه که چيرې ټول امت راجمع شي ، ترڅو تا ته څه گټه ورسوي گټه نشي درته رسولی مگر هغه څه چې الله په (ازل) کې درته ليکلي او مقدر کړي دي او که ټول امت را جمع شي چې تا ته څه ضرر او تاوان ورسوي تا ته ضرر او تاوان نشي رسولی ؛ مگر هغه چې الله تا ته په ازل کې ليکلي او مقدر کړي دي ، قلمونه پورته شوي او صحيفې وچې شوې دي (يعنی څه چې مقدر دي هغه په لوح محفوظ کې ثبت او ليکلي دي).

په یو حدیث شریف کې د اولاد د روزنې د اهميت په اړه داسې رازي: وعن أنس رضي الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال : « إِنَّ اللَّهَ سَائِلٌ كُلَّ رَاعٍ عَمَّا اسْتَرَعَاهُ أَحْفَظَ أَمْ ضَيَّعَ » . سنن النسائي

ترجمه: له انس رضي الله عنه څخه روایت دی چې رسول الله صلی الله عليه وسلم وفرمايل : يقينا الله تعالی د هر پالونکي او سرپرست څخه د خپلو ترلاس لاندې خلکو په هکله پوښتنه کوي چې آیا امانت يې ساتلی او که يې ضايع کړی دی .

په یو بل حدیث کې راغلي دي: (عَنْ جَابِرِ بْنِ سَمُرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «لَأَنْ يُؤَدَّبَ الرَّجُلُ وَلَدَهُ خَيْرٌ لَهُ مِنْ أَنْ يَتَصَدَّقَ بِصَاعٍ») سنن الترمذي

ترجمه: د حضرت جابر بن سمره رضي الله عنه څخه روایت دی چې رسول الله صلی الله عليه وسلم فرمايلي دي: داچې سړی خپل بچي ته ادب ور وښايي ددې څخه غوره دی چې يوه پيمانه خيرات ورکړي.

د اولاد روزنه د صحابه کرامو ، تابعينو او صالحينو په سيرت کې:

وَقَالَ عُمَانُ الْحَاطِبِيُّ: سَمِعْتُ ابْنَ عُمَرَ يَقُولُ لِرَجُلٍ: (أَدَّبِ ابْنِكَ، فَإِنَّكَ مَسْئُولٌ عَنْ وَاَدِّكَ، مَاذَا أَدَّبْتَهُ؟ وَمَاذَا عَلَّمْتَهُ، وَإِنَّهُ مَسْئُولٌ عَنْ بَرِّكَ وَطَوَاعِيَّتِهِ لَكَ) شعب الايمان للبيهقي

ترجمه: حضرت عثمان حاطبي وايي چې ما د عبدالله ابن عمر رضي الله عنه څخه اوريدلي دي چې يو کس ته يې داسې وويل: خپل زوی ته ادب ور وښايه؛ بيشکه له تا څخه به دخپل بچي د روزنې په باره کې پښتنه کيږي چې څه ډول روزنه دې ورکړي ده؟ او څه دې ورته زده کړي دي؟ او ستا دزوی څخه به ستا سره دنيکۍ او ستاد اطاعت په اړه پښتنه کيږي.

قال ابن مسعود - رضي الله عنه :- (حَافِظُوا عَلَىٰ آبَائِكُمْ فِي الصَّلَاةِ ثُمَّ تَعَوَّدُوا الْخَيْرَ فَإِنَّمَا الْخَيْرُ بِالْعَادَةِ) السنن الكبرى ترجمه: عبدالله ابن مسعود رضي الله عنه فرمايي: د لمانځه په باره کې د خپلو بچو نظارت وکړئ بيا يې په نيکيو باندې عادت کړئ؛ بيشکه نيکي په غوره عادت کې ده.

و (كان عروة يأمر بنيه بالصيام إذا أطاقوه وبالصلاة إذا عقلوا) مصنف ابن أبي شيبة ترجمه: عروه ابن زبير رضي الله عنه به خپلو بچوته د روژو امر کولو چې قدرت به يې درلودلو او چې کله به د تمميز مرحلې ته ورسيدل په لمونځ به يې ورته امر کولو.

وَقَالَ مُجَاهِدٌ " قُوا أَنْفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا " قَالَ اتَّقُوا اللَّهَ وَأَوْصُوا أَهْلِيكُمْ بِتَقْوَى اللَّهِ. وَقَالَ قَتَادَةُ تَأْمُرُهُمْ بِطَاعَةِ اللَّهِ وَتَنْهَاهُمْ عَنِ مَعْصِيَةِ اللَّهِ وَأَنْ تَقُومَ عَلَيْهِمْ بِأَمْرِ اللَّهِ وَتَأْمُرَهُمْ بِهِ وَتُسَاعِدَهُمْ عَلَيْهِ فَإِذَا رَأَيْتَ لِلَّهِ مَعْصِيَةً قَدَعْتَهُمْ عَنْهَا وَزَجَرْتَهُمْ عَنْهَا وَهَكَذَا قَالَ الضَّحَّاكُ وَمُقَاتِلٌ حَقَّ الْمُسْلِمُ أَنْ يُعَلِّمَ أَهْلَهُ مِنْ قَرَابَتِهِ وَإِمَائِهِ وَعَبِيدِهِ مَا فَرَضَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَمَا نَهَاَهُمْ اللَّهُ عَنْهُ . تفسير ابن كثير

ترجمه: امام مجاهد ددې آيت شريف (قُوا أَنْفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا) په تفسير کې وايي: دالله تعالی څخه وويږئ او خپلې کورنۍ (ښځه او اولاد) ته په تقوا باندې وصيت وکړئ.

امام قتاده فرمايي: خپلې کورنۍ ته دالله تعالی داطاعت امر وکړئ او دالله تعالی دمعصيت څخه يې منع کړئ او په دوی باندې دالله تعالی سره سم ولاړ اوسه او دالله تعالی لپاره ورته امر وکړه او دالله تعالی په کارونو کې ورسره مرسته وکړه کله چې ته په دوی کې دالله تعالی نافرمانی ووينی له هغې څخه منع کړه.

امام ضحاک او مقاتل فرمايي: په مسلمان لارم ده چې خپل اولاد او خپلوانو او مرئيانو ته هغه څه وښايي چې الله تعالی ورباندې فرض کړي دي او هغه څه ور وښايست چې له کوم څخه يې منع کړي دي.

امام غزالي رح فرمايي: کله چې پلار خپل اولاد په دنيا کې د اور څخه ساتي، په کارده چې د آخرت د اور او جهنم څخه يې هم وساتي او دآخرت د اور څخه ساتل داسې کيږي چې نيك آداب ورته وشايي او غوره اخلاق ورته زده کړي او دبدو ملگرو دملگرتيا څخه يې وساتي [احياء علوم الدين]

د تربيت او روزنې ځينې بيلگې:

کوبښښ وکړو چې خپل اولادونه په لاندې خبرو وروژ:

۱- په وړوکتوب کې ورته دتوحيد کلمه، دشهادت کلمه، بسم الله الرحمن، اعدو بالله من الشيطان الرجيم او نورې کلمې زده کړو.

۲- خپل ماشوم ته د خوړو په وخت د بسم الله ويل او دخوړو څخه وروسته د الحمد لله ويل زده کړو او همدا راز مسجد ته دنوتلو او له مسجد څخه د وتلو دعاء ور زده کړو.

۳- تشناب او دقضاى حاجت دعاء هم ور زده کړو.

۴- کوبښښ وکړو چې خپل ماشوم ته په خبرو کې ديني او شرعي اصطلاحات ورزده کړو لکه: (الحمد لله، ماشاء الله، ان شاء الله، جل جلاله، صلى الله عليه وسلم).

۵- خپل ماشومان له ځانه مسجد ته بوتلل؛ ترڅو دمسجد سره يې مينه او علاقه پيداشي.

۶- خپلو ماشومانو ته دهغوی د عمر په تناسب قرآن کریم زده کول او دمسجد حلقو کې شاملول او باید کوبښې وکړو چې ماشوم باندې د قرآن کریم ځینې سورتونه زده کړو او تشویق یې کړو.

۷- همدا راز کوبښې وکړو چې په خپلو اطفالو باندې ځینې جامع احادیث زده کړو او که ممکن وي د الاربعمین للنووي کتاب احادیث ورباندې زده کړو.

همداراز د پیغمبر صلی الله علیه وسلم سیرت او د صحابه سیرت ورته زده کړو؛ ترڅو د اسلام په لار کې دهغوی دشجاعت، دلاوری، قربانۍ او سخاوت څخه خبر شي او ددوی واقعات ورته وښایو او په ګوته کړو.

همدا راز د تابعینو، بزرگانو او صلحاء عبادت، ریاضت او قربانۍ ورباندې ولولو.

۸- خپل بچیان په صبر، تحمل او بردبارۍ باندې عادت کړو او له تنعم او بېخایه اسراف څخه یې وساتو؛ ځکه په تنعم کې د اولاد عادت کول، هغوی د هوا او هوس تابع ګرځوي. امام غزالي رح فرمایي (ولا يعود التمتع ولا یحبب إليه الزينة والرفاهية فیضیع عمره فی طلبها إذا کبر فیهلك هلاک الأبد) [الإحياء]

۹- د خپلو اولادونه تشویق کړو چې نیک او صالحه ملګری ولري او د فاسقانو او بد اخلاقه دملګرتیا څخه یې وساتو.

همدا راز کوبښې وکړو چې اولاد مو لوڅو فلمونو او بې هوډه سریالونو له کتلو څخه وساتو او هغه وسائل په کور کې ونه ساتو چې د اولاد د ګمراهۍ او بد اخلاقۍ باعث ګرځي؛ لکه تلویزون، لوی لوی مېشلونه او داسې نور.

۱۰- خپل اولاد ته دمشرانو، علماؤ او استادانو احترام او درناوی زده کړو او په دې یې وروزو چې تل مشرانو او استادانو ته سلام واچوي او لاسونه یې ښکل کړي.

همدا راز دمجلس او خبرو آداب ورته زده کړو؛ خو بې زړه توب څخه یې وساتو.

أقول قولي هذا استغفر الله لي ولكم ولسائر المسلمين
أمين